

Kohtuasi C-73/24

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

30. jaanuar 2024

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Thessaloniki esimese astme halduskohus, Kreeka)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

30. november 2023

Kaebaja:

WI

Vastustaja:

Anexartiti Archi Dimosion Esodon (sõltumatu riiklik maksuamet, Kreeka)

Põhikohtuasja ese

Kaebus, millega palutakse tühistada maksuotsused, millega kaebaja tunnistati kaasvastutavaks ebaseaduslikult üle piiri toimetamise süüteo eest, talle määrati nende süütegude eest täiendavad trahvivivad tollimaksud, ta tunnistati solidaarselt vastutavaks kõnealuste täiendavate tollimaksude kogusumma maksmise eest ja teda kohustati koos teiste kaasvastutajatega tasuma solidaarselt käibemaksu summa, mis oli jäetud kõikide impordideklaratsioonide eest tasumata.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Eelotsusetaotlus – Tollimaks – Käibemaks – Tolliväärtus – Tollis tegelikust väärtusest väiksema väärtuse deklareerimine – Käibemaksubaas – Turuväärtus – Määramine – Turuväärtuse määramise meetod

Eelotsuse küsimused

1. Kas juhul, kui esineb põhjendatud kahtlus seoses asjaoluga, kas imporditud kauba tollis deklareeritud väärtus on kauba tegelik kokkulepitud väärtus, kuid tagantjärele kontrolliga on võimatu määrata kokkulepitud väärtust määruse nr 2913/92 artikli 30 lõike 2 punktides a ja b (identsete ja sarnaste toodete tehinguväärtus) ja määruse nr 952/2013 artikli 74 lõikes 2 sätestatud meetodite alusel, kuna esiteks on kaup pääsenud konfiskeerimisest ja seega on võimatu kaupa füüsiliselt kontrollida, ja teiseks on kauba kirjeldus impordideklaratsiooniga kaasnevates dokumentides üldine ja ebatäpne, on määruse nr 2913/92 artikli 30 lõike 2 punktiga c ja määruse nr 952/2013 artikli 74 lõike 2 punktiga c kooskõlas halduspraktika, mille kohaselt nendes sätetes ette nähtud „deduktsioonimeetodit“ kohaldades kasutatakse kauba turuväärtuse määramise alusena nn „piiril kehtivaid hindu“, mis on määratletud liidu pettusevastase programmi (AFIS) automatiseeritud jälgimise programmis (AMT) ning mis määratakse statistiliste meetoditega?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt: kas on lubatud kasutada eespool viidatud „piiril kehtivaid hindu“, kohaldades ükskõik millist muudest meetoditest, mida on kirjeldatud määruse nr 2913/92 artiklites 30 ja 31 ja määruse nr 952/2013 artikli 74 lõigetes 1–3? Eelkõige arvestades esiteks mõistlikku paindlikkust, mis peab eristama määruse nr 2913/92 artikli 31 ja määruse nr 952/2013 artikli 74 lõike 3 kohase „reservatsiooni meetodi“ kohaldamist, ja teiseks sõnaselget keeldu määrata tolliväärtus kindlaks miinimumtolliväärtuste alusel, mis on ette nähtud samas „reservatsiooni meetodis“ (ühenduse tolliseadustiku artikli 31 lõike 2 punkt g ja määruse nr 2015/2447 artikli 144 lõike 2 punkt g)?

3. kui mõlemale eelnevale küsimusele vastatakse eitavalt: kas liidu õigus lubab jätta tasumata jäetud käibemaksu sisse nõudmata importijalt, kelle suhtes avastatakse hiljem, et ta on (süsteemaatiliselt) kaupa importinud väiksemate hindadega, kui need, mis määrati kaubanduslikult tasuvate miinimumhindadena, juhul kui toll ei ole järelekontrolli ajal võimeline määrama imporditud kauba tolliväärtust ühega meetoditest, mida kirjeldatakse määruse nr 2913/92 artiklites 30 ja 31 ja määruse nr 952/2013 artikli 74 lõigetes 1–3, või kas sellisel juhul on viimase võimalusena lubatud see sisse nõuda statistiliselt määratud tõenäoliste miinimumhindade alusel, nagu on juba lubatud juhul, kui komisjon esitab omavahendite kaotuse etteheite liikmesriigile, kes ei ole läbi viinud asjakohaseid tollikontrolle (vt Euroopa Liidu Kohtu 8. märtsi 2022. aasta kohtuotsus komisjon vs. Ühendkuningriik, C-213/19, EU:C:2022:167)?

4. Juhul kui teisele või kolmandale eelnevale küsimusele vastatakse jaatavalt: kas statistiliselt määratud miinimumhinnad peavad kajastama importi, mis teostati kontrollitud impordiga samas ajavahemikus või järgmistes ajavahemikes, ning milline on sellisel juhul pikim talutav ajavahemik statistilise tulemuse saamiseks kasutatud impordi ja kontrollitud impordi vahel (näiteks võib analoogia alusel

kohaldada määruse nr 2454/93 artikli 152 lõike 1 punktis b ja määruse nr 2015/2447 artikli 142 lõikes 2 ette nähtud 90 päeva)?

5. Kui vähemalt ühele kolmest esimesest küsimusest vastatakse jaatavalt seoses „piiril kehtiva hinna“ kasutamiseiga imporditud kauba turuväärtuste määramiseks: juhul kui importimise ajal järgiti määruse nr 2913/92 artiklis 81 ja määruse nr 952/2013 artiklis 177 sätestatud protseduuri tollideklaratsioonide täitmise protseduuri lihtsustamiseks kauba TARICi koodide koondamise kaudu, kas siis on meelevaldsete või fiktiivsete tolliväärtuste määramise keelu põhimõttega kooskõlas halduspraktika, mille alusel arvutatakse iga imporditollideklaratsiooni raames kogu imporditud kauba tolliväärtus „piiril kehtiva hinna“ alusel, mis tehakse kindlaks konkreetse toote jaoks, mille TARICi koodi kajastatakse impordideklaratsioonil, kuna toll peab ennast määruse nr 2015/2447 artikli 222 lõike 2 punkti b kohaselt käsitama seotuna importija poolt läbi viidud koondamisega, või vastupidi, kas iga toote väärtus tuleb määrata selle tariifirubriigi alusel ka juhul, kui koodi ei ole impordideklaratsioonil kajastatud, et vältida suvaliste tollimaksude kehtestamise ohtu?

Liidu õiguse asjakohased sätted ja asjakohane Euroopa Kohtu praktika

Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; EÜT eriväljaanne 02/04, lk 307): artikli 29 lõige 1, artiklid 30, 31, 78, 81 (edaspidi „ühenduse tolliseadustik“)

Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1993, L 253, lk 1; EÜT eriväljaanne 02/06, lk 3): artikli 142 lõige 1, artikli 150 lõige 1, artikli 151 lõige 1, artikkel 152, artikkel 181a ja lisa 23

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT 2013, L 269, lk 1) (edaspidi „liidu tolliseadustik“): artikkel 48, artikli 70 lõige 1, artikkel 74, artikli 177 lõige 1

Komisjoni 24. novembri 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/2447, millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013 (millega kehtestatakse liidu tolliseadustik) teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT 2015, L 343, lk 558): artikli 1 lõige 2, artikli 128 lõige 1, artikkel 140, artikli 141 lõige 1, artiklid 142, 144 ja 222

Euroopa Kohtu 28. veebruari 2008. aasta otsus Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128); 12. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Christodoulou jt (C-116/12, EU:C:2013:825); 16. juuni 2016. aasta kohtuotsus EURO 2004. Hungary (C-291/15, EU:C:2016:455); 9. novembri 2017. aasta kohtuotsus LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839); 20. juuni 2019. aasta kohtuotsus Oribalt Rīga (C-1/18, EU:C:2019:519); 22. aprilli 2021. aasta kohtuotsus Lifosa

(C-75/20, EU:C:2021:320); 8. märtsi 2022. aasta kohtuotsus komisjon vs. Ühendkuningriik (võitlus alahindamises seisneva pettuse vastu) (C-213/19, EU:C:2022:167); 9. juuni 2022. aasta kohtuotsus Baltic Master (C-599/20, EU:C:2022:457); 9. juuni 2022. aasta kohtuotsus FAWKES (C-187/21, EU:C:2022:458)

Riigisisese õiguse asjakohased sätted

Seadus nr 2960/2001 riikliku tolliseadustiku kohta [Nomos 2960/2001, Ethnikos teloneiakos kodikas (*FEK A' 265/22.11.2001*)] (Kreeka Vabariigi Ametlik Teataja, A' 265/22.11.2001):

Artikli 28 lõiked 1–3, artikli 29 lõiked 1 ja 2, artiklid 31 ja 142.

Artikkel 150: „1. Isikutele, kes osalevad mis tahes viisil tollieeskirjade rikkumises, käesoleva seadustiku artikli 142 lõike 2 tähenduses ja vastavalt igäihe osaluse astmele, sõltumata nende isikute suhtes kriminaalmenetluse algatamisest, määratakse kooskõlas käesoleva seadustiku artiklitega 152 ja 155 ja järgnevate artiklitega, igäihele isiklikult ja nende poolt solidaarselt tasumisele kuuluv täiendav tollimaks summas, mis võib olla kolm kuni viis korda suurem kui rikkumise esemele kohaldatavad tollimaksud, kõikidele kaasvastutajatele eraldi. Selleks arvutatakse tollimaks kooskõlas ühenduse tolliseadustiku sätetega ja asjakohaste riigisiseste sätetega, mis reguleerivad tollivõla tekkimist. Väiksemate hindade [...] kajastamise korral moodustab eespool viidatud täiendava tollimaksu baasi tollivormistuse hetkel saadud väärtuse ja turu hetkeväärtuse tollimaksude vahe. Juhul kui tollimaksude ja ebaseaduslikult üle piiri toimetatud kaubale vastavate muude maksude kolmekordne summa on alla tuhande viiesaja euro (1500), kehtestatakse trahv selles summas aktsiisiga maksustatavate toodete puhul, ja poolega sellest summast muude toodete puhul [...]. Tollimaksud, maksud ja muud lõivud, mida ei ole tasutud, kuigi tollivõlg on seaduslikult tekkinud, võib eraldi ette näha põhjendatud maksuotsusega. [...]"

Artikkel 155

Asjaolude ja menetluse lühiülevaade

- 1 Rõivaartiklite importija asutas 2014. aastal rõivaesemete hulгимүүги üksikettevõtte, mille registrijärgne asukoht on Thessalonikis. 2016. aastani esitas ettevõtte sadu impordideklaratsioone kauba deklareeritud väärtusega ligikaudu 6 000 000,00 eurot. 2016. aastal viis toll ettevõtte suhtes läbi raamatupidamisarvestuse auditi pärast kaebust imporditud toodete tegelikust hinnast madalama hinna kajastamise kohta.
- 2 Raamatupidamisarvestuse auditi tulemusel ilmnesisid ebakorrapärasused ettevõtte tegevuses ja tema tehtud imporditehingutes. Muu hulgas selgus, et eeldatav importija oli teine rõivaesemetega kaupleja töötaja. Lisaks oli kaup, mille suhtes

füüsiline kontroll läbi viidi, koguseliselt võrdne igas impordideklaratsioonis deklareeritud kaubaga, kuid erines kvaliteedi, koostise, mõõtmete ja kujunduse ning väärtuse osas, mis ei kajastunud deklaratsioonidele lisatud impordi kaubarvetel, ning deklareeritud väärtused olid audiitorite kohaselt selgelt väiksemad, kui tegelikud väärtused.

- 3 Auditi tulemusel järeldas toll, et ettevõtte oli importija omand üksnes nimeliselt, samas kui tegelik ettevõtja oli eespool viidatud rõivaesemetega kaupleja, kelle töötaja käesoleva kohtuasja kaebaja oli. Kontrolliasutuse kohaselt tegutses salakaubaahel järgmiselt: ettevõtjad, kes olid huvitatud Türgist rõivaesemete importimisest, läksid alguses sellesse riiki ja võtsid ühendust tarnijatega, kellele maksti sularahas. Kokkulepe nägi ette, et kaupa ei ekspordita otse müüjalt, vaid see antakse üle transpordiettevõtjale, kes pidi hoolitsema kauba Kreekasse vedamise eest. Kaup pakendati nii, et see eksitaks Kreeka tolli kauba kvaliteedi ja väärtuse osas. Kauba tollivormistuseks väljastas üks teine Türgi äriühing arve, mille väärtused olid ebatäpsed (arvel madalama hinna näitamine), mis sisaldas kõiki kaupu ja viitas ettevõttele kui ostjale. Kõnealune kaubaarve näitas kaupa üldiselt ja viidatud väärtused olid palju madalamad, kui need, mida kreeka ettevõtjad tegelikult tegelikele türki tarnijatele maksid.
- 4 Pärast tollivormistust transportis see teine transpordiettevõtte kauba tegelikele ostjatele üle kogu Kreeka. Türgist transportimise tasu maksid lõppsaajad sularahas ja ilma kaubarvet väljastamata, samas kui äriühingu väljastatud arvele vastav käibemaks tasuti samuti sularahas. Siseturul müügiks väljastatud arvetel märgitud väärtused olid ainult veidi kõrgemad kui importimise hetkel deklareeritud väärtused, samas kui enamikel arvetel märgitud kogused olid ebatäpsed, kuna enamik kaubasaajaid ei tahtnud, et arved kajastaksid tegelikult saadud koguseid.
- 5 Thessaloniki pädev toll hindas ettevõtte peaaegu kogu impordilt tasumata jäetud maksude ja muude tasude kogusummaks 6 211 300,19 eurot. Seoses eelkõige kaebaja osalusega kõnealuses salakaubaahelas nähtub auditi protokollist, et ta oli registreeritud ettevõtja töötajaks ning et ta oli rõivaesemetega kaupleja otsene töötaja, kes oli tema tegevusest täielikult teadlik ning kes võttis vastu ja täitis tema korraldusi, samas kui ta eitas, et on toime pandud ükskõik missugune rikkumine või et ta selles osaleb.
- 6 Pärast seda tehti kaebaja poolt vaidlustatud maksuotsused, mille kohaselt peeti ebaseadusliku üle piiri toimetamise süüteo eest vastutavateks esiteks iga deklaratsiooni kohaselt kauba lõppsaaja ning tegelik importija, ja teiseks kaebaja ja ettevõtte tegevusega seotud neli muud isikut, nende hulgas rõivaartiklite importija ja nendega kaupleja. Leiti, et nad tegutsesid omavahel kooskõlastatult, sooviga jätta Kreeka riik ilma maksudest, mis nõutakse sisse välismaalt imporditud kaubalt, hoidudes nii kõrvale lõppsaaja poolt saadud kaubalt võlgnitava käibemaksu tasumisest ja saades vastava otsese majandusliku eelise.
- 7 Eespool kirjeldatu põhjal hinnati ümber iga deklaratsiooniga imporditud kauba väärtus ja arvutati maksmata jäetud käibemaksu summa iga importija ja

deklaratsiooni kohta, mis määrati solidaarselt tasumisele kuuluvaks kõikidele kaasvastutajatele, ja samal ajal kehtestati ka tollimaks, mida suurendati maksmata jäetud käibemaksu kolmekordse summa võrra.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 8 Kaebaja eitab, et kõnealuse kauba hinda on arvetel väiksemana kajastatud. Eelkõige väidab kaebaja, et kauba hinda ei määratud seaduslikult, kasutades „õiglaseid hindu“ või „piiril kehtivaid hindu“, kuna impordihindadega seotud statistiliste andmetena võisid need olla üksnes alus deklareeritud väärtuse kahtluse alla seadmiseks, mitte tolliväärtuse määramise meetod, kuna kõnealuse määramise võib läbi viia üksnes liidu tolliseadustiku sätetes ette nähtud meetodite alusel.
- 9 Lisaks väidab kaebaja, et igal juhul määrati hind ebaseaduslikult TARICi koodi alusel, mis oli kajastatud igal deklaratsioonil lihtsustamise protseduuri kohaldamisest tulenevalt, kuna importija märkis viidatud koodi tollitöötajate soovitusel, et kiirendada deklareeritud kauba turustamist, ning see ei vasta tegelikult imporditud kaubale. Seetõttu väidab ta, et audiitorid tegid vea, sest nad ei viinud läbi kõnealuse kauba füüsilist kontrolli, tuginedes üksnes viidatud koodidele, et jõuda imporditud kauba liigi kvalifitseerimiseni.
- 10 Lisaks rõhutab kaebaja, et ainult teatud deklaratsioonides nõuti tariifirubriikide koondamist ning et seega ei ole muudes rubriikides materiaalselt alust väärtuse üheainsa TARICi koodi kaudu määramiseks. Lisaks viidi paljudel juhtudel vaidlusalustes deklaratsioonides sisalduva kauba importimise hetkel läbi füüsiline kontroll ilma, et oleks tuvastatud ükski erinevus imporditud kauba laadi ja kvaliteedi ja selle kauba deklareeritud hindade vahel, samas kui tollitöötajad määrasid väärtuse hiljem mitte tegelikult imporditud kauba alusel, vaid erineva TARICi koodiga muude toodete alusel ning järelikult kõrgeima „piiril kehtiva hinnaga“.
- 11 Kaebaja väitel kehtestatakse sel viisil igale tootele kunstlikult kõrge hind, mille tagajärg on see, et tolli poolt arvele madalama hinna märkimise tuvastamine ei ole põhjendatud, kuna käesoleval juhul oli import seotud toodetega, mida müüdi eriti madalate hindadega.
- 12 Vastustaja vaidleb viidatud argumentidele vastu ja väidab, et kauba väärtuse määramisel järgitud meetod oli seaduslik ja asjakohane. Eelkõige paluti eeldataval importijal kõikides kõnealustes deklaratsioonides kohaldada „rubriikide koondamise“ lihtsustatud protseduuri liidu tolliseadustiku artikli 177 tähenduses. Taotlused rahuldati täielikult, mille tulemusena kaupa käsitatakse nüüd ühte liiki kaubana, st kõrgema rubriigi kaubana.
- 13 Pärast seda, kui maksuaudiitor tuvastas arvetel kauba madalama hinna märkimise, võeti maksustatavaks väärtuseks tasumata jäetud maksukohustuste määramisel lihtsustamise protseduuri ajal deklaratsioonides deklareeritud tariifirubriik.

- 14 Eelkõige, nagu vastustaja rõhutab, ei kohaldanud vaidlustatud aktid hinna määramise meetodeid, mis põhinevad identse või sarnase kauba tehinguväärtusel (ühenduse tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktid a ja b ja liidu tolliseadustiku artikli 74 lõige 2), kuna see ei oleks olnud teostatav, arvestades, et kaup oli konfiskeerimisest pääsenud ning et kauba kirjeldus impordideklaratsioonidega kaasnevatel arvetel oli üldine ja ebatäpne.
- 15 Selle asemel kohaldati ühenduse tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktis c ette nähtud meetodit („deduktsioonimeetod“) ja eelkõige määrati kindlaks väärtus, mis põhineb ühikuhinnal, millega imporditud kaupa või identset või sarnast imporditud kaupa on müüdud ühenduse piires kõige suuremas üldkoguses isikule, kes ei ole müüjaga seotud, kõnealuse kauba importimise hetkel või umbes sel ajal.
- 16 Seda meetodit kohaldades võttis toll, kellel oli juurdepääs AFIS-i (liidu pettusevastane programm) AMT (Automated Monitoring Tool) süsteemile ja kõnealuse süsteemi sisule, arvesse „piiril kehtivaid hindu“, mis olid kõnealuses süsteemis kehtestatud 50%-na kauba kilogrammi õiglasest hinnast, ning määras lõpuks tolliväärtuse „piiril kehtiva hinna“ tasandil. Eelkõige väitis toll, et kuna viidatud hinnad (st imporditud toodete õiglastest keskmistest hindadest pool, mis põhineb selliste statistiliste andmete töötlemisel, mida liit omab oma territooriumil teostatud impordi kohta) on määrav tegur miinimumhinna kehtestamisel, millest allpool ei ole kõnealuse kaubaga ühegi lubatud kaubandusliku ostu-müügi tehingu tegemine jätkusuutlik, kui arvele märgitud hind on sellest piirmäärast madalam, kehtib eeldus, et arvel on märgitud kaubale madalam hind.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühiülevaade

- 17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et juhul kui tollil on põhjendatud kahtlus deklareeritud kokkulepitud väärtuse ja tegelikult tasutud hinna vastavuse ja seega imporditud kauba tolliväärtuse suhtes, võivad nad deklareeritud väärtusega mitte nõustuda ja määrata hinna ühe meetodi alusel, mida on kirjeldatud ühenduse tolliseadustiku artiklis 30 ja liidu tolliseadustiku artiklis 74. Käesoleval juhul leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus esitatud tõendite põhjal, et toll tõstatas need kahtlused põhjendatult.
- 18 Seejärel tekib aga küsimus, kuidas määrata kauba tolliväärtus esiteks selleks, et kontrollida, kas arvele madalama hinna märkimine on igal kauba importimise üksikjuhul tegelikult tuvastatud, ja teiseks, et nõuda sisse maksmata jäetud maksud (impordikäibemaks) ja vastavad täiendavad tollimaksud.
- 19 Toll kohaldas „deduktsioonimeetodit“ ja võttis selles osas arvesse „piiril kehtivaid hindu“. Õigete keskmiste hindade ja vastuvõetavate miinimumhindade määramise statistiline meetod töötati aga algselt välja riskianalüüsi vahendina, mitte meetodina konkreetse kauba tolliväärtuse määramiseks järelkontrolli raames. Lisaks leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et see impordi miinimumhindade määramise meetod kui pelgalt statistiline meetod võib kaasa tuua teatud protsendi

valepositiivseid tulemusi, ilma et tegemist oleks arvel madalama hinna kajastamise juhuga.

- 20 Sel põhjusel märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et AMT süsteemi poolt ette nähtud „piiril kehtivaid hindu ei saa kasutada tolliväärtuse tagantjärele määramiseks „deduktsioonimeetodi“ alusel, arvestades eelkõige asjaolu, et nende sätete mõtte kohaselt tuleb määrata imporditud kauba või identse või sarnase kauba müümise ühikuhind. Seega tõusetub probleem, mis seisneb võimatuses kontrollida imporditud kaupa füüsiliselt, et teha kindlaks, kas tooted on identsed või sarnased, ka viidatud meetodi kohaldamisel, mis välistas ka ühenduse tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktis b ja liidu tolliseadustiku artikli 74 lõike 2 punktides b ja c ette nähtud meetodite kohaldamise.
- 21 Samas ei saa eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates „piiril kehtivaid hindu“ kasutada mitte ühegi muu ühenduse tolliseadustiku artiklites 30 ja 31 ja liidu tolliseadustiku artiklis 74 sätestatud tehinguväärtuse määramise meetodi korral. Eelkõige ilmneb viidatud sätetest, et arvatava väärtuse meetod eeldab teadmisi konkreetse kauba täpsetest omadustest, samas kui nn „reservatsiooni meetodi“ kohaldamine keelab sõnaselgelt tolliväärtuse määramise minimaaltolliväärtuste alusel.
- 22 Lisaks ilmneb nii ühenduse tolliseadustiku kui ka liidu tolliseadustiku eespool viidatud sätetest selgelt, et toll piirdub seoses kauba tolliväärtuse arvutamisega järelkontrolli raames selliste meetodite kohaldamisega, mida on ühenduse tolliseadustiku artiklites 30 ja 31 ja liidu tolliseadustiku artiklis 74 sõnaselgelt kirjeldatud. Järelikult ei saa „piiril kehtivat hinda“ kasutada selleks, et nõuda teatud importijalt tagantjärele sisse summa, mille deklareeritud väärtus on väiksem kui nn „piiril kehtiv hind“.
- 23 Viidatud eeldustel tuleks vaidlustatud aktid tühistada, kuna tolli sõnaselge tunnistuse kohaselt põhines imporditud kauba tolliväärtuse määramine viimase abinõuna „piiril kehtivatel hindadel“, mis sisaldasid AMT süsteemis.
- 24 Kuid eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb oma hinnangus, mis rajaneb liidu tolliõiguse asjakohaste sätete tõlgendamisel, kui puudub Euroopa Kohtu praktika käesoleva kohtuasjaga samade omadustega kohtuasjas. Eelkõige on kõnealuse tõlgendusliku teooria, mis on seotud „piiril kehtiva hinna“ kasutamise võimatusega, tagajärg see, et maksmata jäetud tollimakse ei nõuta sisse importijalt, kui hiljem avastatakse, et ta importis (süsteemiliselt) kaupa madalama hinnaga, kui see, mis määrati kindlaks kaubanduslikult jätkusuutliku miinimumhinnana.
- 25 Seda seetõttu, et käesoleval juhul muudab võimatus kontrollida füüsiliselt kõiki kaupu, arvestades märkimisväärset möödunud ajavahemikku ja viivitamatut turuleviimist, kauba tegeliku kokkulepitud väärtuse arvutamise ja seega selle väärtuse kaubarvel madalamalt kajastamise põhjendamise võimatuks.

- 26 Sellest tulenevalt võiks toetada ka seisukohta (mis on Kreeka tolli seisukoht), mille kohaselt üksikute importijate süüdi mõistmise korral võib imporditud kauba väärtuse määrata viimase abinõuna „piiril kehtiva hinna“ alusel, mille teevad statistiliselt kindlaks Euroopa Liidu pädevad institutsioonid.
- 27 Kui aga selle tõlgendusliku lahendusega nõustutakse, leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et vaidlustatud aktidest ei ilmne täpselt, milline on „piiril kehtiv hind“, mida iga deklaratsiooni suhtes kohaldati, ega seda, kas see saadi käsitletava kaubaga samal perioodil või sellega peaaegu samal ajal teostatud impordi statistika alusel. Ühikuhinna ja konkreetse kauba impordi vahelise ajalise seose nõue kehtib sõnaselgelt seoses ühenduse tolliseadustiku artikli 30 lõike 2 punktides b ja c ja liidu tolliseadustiku artikli 74 lõike 2 punktides b ja c sätestatud meetodi kohaldamisel, milles on määratud 90-päevane maksimaalne intervall, kuid sõnaselgelt ei ole viidatud, milline on kauba impordist alates maksimaalne ajavahe, mille võib „piiril kehtivate hindade“ statistiliseks kindlaksmääramiseks aluseks võtta, kui kohaldatakse muud tolliväärtuse määramise meetodit.
- 28 Lisaks on rubriikide koondamine, mis on siduv nii tollile kui ka importijale, selleks et nad käsitaks tulevikus iga impordideklaratsiooni raames imporditud kaupa üheainsa artiklina, praktika, mis võib turuväärtuse arvutamise järelkontrolli olukorras viia TARICi koodi alla liigitatud kauba fiktiivse väärtuse määramiseni. See on nii seetõttu, et ei saa välistada, et impordideklaratsioonis märgitud TARICi koodi alla liigitatud kaupadele vastav „piiril kehtiv hind“ on sama impordideklaratsiooniga imporditud muu kauba mitmekordne „piiril kehtiv hind“.
- 29 Sel viisil võib lihtsustamise protseduuri tõttu tekkida ekslik mulje, et teatud kaupa, mille tegelik ostuväärtus on tegelikult impordideklaratsioonis märgitud, kajastatakse arvel madalama hinnaga. Sama probleem tekiks ka juhul, kui imporditud kauba turuväärtus määratakse TARICi rubriikide koondamise kaudu, „piiril kehtivaid hindu“ kasutamata, kohaldades üht ühenduse tolliseadustiku artiklites 30 ja 31 ning liidu tolliseadustiku artiklis 74 ette nähtud turuväärtuse määramise meetodit.
- 30 Seega eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates on vaidlustatud aktid osas, milles vaidlusalustes deklaratsioonides kajastatud kauba turuväärtus tuvastati mitte toote enda väärtuse, vaid impordideklaratsioonis märgitud TARICi koodile vastava toote väärtuse alusel, tühistatavad ka sel põhjusel. Nagu aga rõhutab toll, käsitatakse määruse nr 2015/2447 artikli 222 lõike 2 punkti b kohaselt lihtsustamisaotluse esemeks olevat kaupa üheainsa artiklina. Lisaks on Euroopa Kohus juba leidnud (9. juuni 2022. aasta kohtuotsus *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, punktid 52–54), et ei saa pidada ebamõistlikuks seda, et toll teeb valiku tugineda imporditud kaupade turuväärtuse määramisel sama deklarandi edastatud andmetele, ka juhul, kui nii toimides määratakse üksainus hind kaupadele, mis ei ole homogeensed, vaatamata sellele, et need on liigitatud sama TARICi koodi alla. Järelikult võib asuda seisukohale, et tolli kõnealune praktika põhineb tegelikult liidu tolliõiguse sätetel.

- 31 Eelnevalt kirjeldatust ilmneb, et kuna kõnealused impordideklaratsioonid ulatuvad 2014. aprillist 2016. aasta detsembrini, on vaja tõlgendada nii ühenduse tolliseadustiku ja määruse nr 2454/93 sätteid kui ka liidu tolliseadustiku ja määruse nr 2015/2447 asjaomaseid sätteid. See tõlgendus ei ole ilmne ega puudu ka põhjendatud kahtlused, arvestades, et Euroopa Kohus ei ole veel võtnud seisukohta küsimuses, kas vastuvõetavate miinimumhindade või „piiril kehtivate hindade“ kasutamine on lubatud imporditud kauba väärtuse määramiseks, ega küsimuses, kas TARICi koodide koondamine on tollile järelkontrolli raames siduv.
- 32 Arvestades eelnevaid kaalutlusi ja asjaolu, et eelotsusetaotluse esitanud kohtus on pooleli ligikaudu sada sarnast kohtuasja, milles tõusetub sama õigusküsimus, tuleb eespool viidatud küsimused esitada Euroopa Kohtule, et ta teeks eelotsuse ETL artikli 267 tähenduses.

TÖÖDOKUMEN